

MĀSU LĪDZDALĪBA ISRAĒLA SAPULCINĀŠANĀ

Prezidents Rasels M. Nelsons

Es vēšos ar savu pravieša lūgumu pie jums, Baznīcas sievietes, lūdzot, lai jūs līdzdarbotos nākotnes veidošanā, palīdzot sapulcināt izklīdināto Israēlu.

Ir tik brīnišķīgi būt kopā ar jums, manas mīļās un dārgās māšas! Iespējams, kāda no manām nesenajām pieredzēm sniegs jums nelielu ieskatu tajā, ko es domāju par jums un tām dievišķajām spējām, ar ko jūs esat apveltītas.

Kādudien, kad es uzrunāju kādu Dienvidamerikas draudzi un izjūtot pieaugošu sajūsmu par savas uzrunas tēmu, es izšķirošajā brīdī pateicu: „Būdamā desmit bērnu *māte*, es jums varu teikt, ka . . .” un tad pievērsos sava vēstījuma turpinājumam.

Es neatskārto, ka esmu nosaucis sevi par *māti*. Mans tulks, pieņemot, ka esmu pārteicies, izmainīja vārdu *māte* uz *tēvs*, tā nu draudze nemaz neuzzināja, ka esmu

nosaucis sevi par *māti*. Taču mana sieva Vendija to dzirdēja, un viņu šī mana freidiskā kļūme ļoti iepriecināja.

Tobrīd manos vārdos izpaudās mana sirsnīgā un padziļinātā vēlme — mainīt pasauli uz labu, kā to spēj vienīgi māte. Gadiem ejot, kad vien man tiek jautāts, kādēļ esmu *izvēlēties* kļūt par medicīnas doktoru, es vienmēr esmu atbildējis vienu un to pašu: „Tādēļ, ka es nevarēju *izvēlēties* kļūt par māti.”

Lūdzu, pievērsiet uzmanību tam, ka, pieminot vārdu *māte*, es nerunāju tikai par tām sievietēm, kuras ir dzemdējušas vai adoptējušas bērnus šīs dzīves laikā. Es runāju par *visām* mūsu Debesu Vecāku pieaugušajām meitām. *Ikvienu* sievieti ir māte, pateicoties savai mūžīgajai un dievišķajai sūtībai.

Tādēļ šovakar, būdams 10 bērnu *tēvs*, kuram ir deviņas *meitas* un viens dēls, kā arī Baznīcas prezidents, es lūdzu par to, kaut jūs sajūtu, cik sirsnīgas izjūtas mani pārņem,

domājot par to, kas jūs esat, un visu to labo, ko jūs varat darīt. Nevieni nevar izdarīt to, ko var paveikt taisnīga sieviete. Nevieni nevar aizstāt māte ietekmi.

Virieši var izrādīt un bieži vien izrāda pret citiem Debesu Tēva un Glābēja mīlestību. Taču sievietēm šajā ziņā ir īpašs talants — dievišķa dāvana. Jūs spējat sajukt, kas citiem ir vajadzīgs un *kurā mirklī* tas viņam vai viņai ir vajadzīgs. Jūs spējat palīdzēt, mierināt, mācīt un stiprināt otru tieši tobrīd, kad tas ir nepieciešams.

Sievietes raugās uz notiekošo citādi nekā virieši, un, ak, cik ļoti mums ir nepieciešams jūsu skatījums! Jūsu iedaba vedina jūs *sāukumā* padomāt par citiem, apsverot to, kā jūsu rīcība ietekmēs apkārtni.

Kā norādīja prezidents Airings, tieši mūsu lieliskā māte Ieva ar savu tālejošo vīziju par mūsu Debesu Tēva ieceri aizsāka to, ko mēs dēvējam par „Krišanu”. Pateicoties viņas gudrajai un drosmīgajai izvēlei un Ādama atbalstam, Dieva laimes iecere varēja pavirzīties uz priekšu. Viņi deva ikvienam no mums iespēju nākt šajā pasaulē, iegūt ķermeni un pierādīt, ka mēs arī *tagad* izvēlēsimies iestāties par Jēzu Kristu, tāpat kā mēs to darījām pirmslaicīgajā dzīvē.

Manas dārgās māsas, jums ir īpašas garīgās dāvanas un iedzīmtās tieksmes. Šovakar es ar vissirsnīgāko cerību mudinu jūs lūgt pēc tā, lai jūs spētu izprast *savas garīgās dāvanas* — attīstīt, izmantot un vairot tās pat vēl lielākā mērā nekā līdz šim. Tādējādi jūs mainīsiet pasauli.

Būdamas sievietes, jūs iedvesmojat citus, parādot atdarināšanas cienīgu standartu. Ļaujiet man sniegt nelielu ieskatu tajā, kā tika izstrādāti divi no svarīgākajiem paziņojumiem, ar ko mēs nācām klajā iepriekšējā vispārējā konferencē. Jums, manas dārgās māsas, ir bijusi izšķiroša loma abos šajos lēmumos.

Pirmkārt, kalpošana norīkojumā. Augstākais kalpošanas paraugs ir mūsu Glābējs, Jēzus Kristus. Vairumā gadījumu sievietes allaž ir bijušas tuvāk šim standartam nekā virieši. Patiesi kalpojot, jūs sekojat savām izjūtām, lai palīdzētu kādam vēl lielākā mērā sajukt Glābēja mīlestību. Taisnīgām sievietēm piemīt instinktīva tieksme kalpot. Es pazīstu tādas sievietes, kuras ik dienu lūdz, vaicājot: „Kam Tu gribētu, lai es šodien palīdzu?”

Pirms 2018. gada aprīļa paziņojuma par jauniem un svētākiem veidiem, kā gādāt par līdzilvēkiem, dažiem viriešiem piemita tendence atzīmēt, ka viņu mājskolas norīkojums ir „izpildīts”, lai pārietu pie nākamā uzdevuma.

Taču, sajūtot, ka jūsu apmeklējamajai mātai ir nepieciešama palīdzība, *jūs* nekavējoties atsaucāties,

atgriežoties pie viņas visa mēneša garumā. Tieši tas, *kā* jūs apmeklējāt savas māsas, iedvesmoja mūs uz pāriešanu pie kalpošanas norīkojuma.

Otrkārt, iepriekšējā vispārējā konferencē mēs pārveidojām Melhisedeka priesterības kvorumus. Cītīgi lūdzot par to, kā palīdzēt Baznīcas viriešiem efektīvāk pildīt savus pienākumus, mēs rūpīgi apsvērām Palīdzības biedrības piemēru.

Palīdzības biedrībā satiekas dažāda gadagājuma sievietes, kas atrodas dažādos savas dzīves posmos. Lai gan katra dzīves desmitgade nāk ar saviem unikālajiem izaicinājumiem, te nu *jūs* esat — nedēļu pēc nedēļas pulcējoties, kopīgi augot, mācot evaņģēliju un tik tiešām mainot šo pasauli uz labu.

Tagad, sekojot jūsu piemēram, visi Melhisedeka priesterības nesēji ir kļuvuši par elderu kvoruma locekļiem. Šiem viriešiem, vecumā no 18 līdz 98 gadiem (varbūt vēl vecākiem), ir tikpat daudzveidīga pieredze attiecībā uz priesterību un Baznīcu. Tagad šie brāļi var veidot ciešākas brālības saites, kopīgi mācīties un efektīvāk svētīt līdzilvēkus.

Atcerieties, ka iepriekšējā jūnijā mēs ar mūsu Nelsoni uzrunājām Baznīcas jauniešus. Mēs aicinājām, lai tie pievienojas jauniešu bataljonam un palīdz sapulcināt Izraēlu abās priekškaras pusēs. Šī sapulcināšana šobrīd ir „*vislielākais* izaicinājums, *visvarenākie* centieni un *visdziženākais* darbs uz Zemes”!¹

Šajos centienos mums izmisīgi nepieciešama sieviešu palīdzība, jo sievietes veido nākotni. Tādēļ šovakar es vērsos ar savu pravieša lūgumu pie jums, Baznīcas sievietes, lūdzot, lai jūs līdzdarbotos nākotnes veidošanā, palīdzot sapulcināt izklīdināto Izraēlu.

Ar ko jūs varat sākt?

Ļaujiet man jums izteikt *četrus aicinājumus*:

Pirmkārt, es aicinu jūs piedalīties desmit dienu ilgā gavēnī, atturoties no sociālajiem tīkliem un jebkuriem citiem plašsaziņas līdzekļiem, kas pamudina uz negatīvām vai nešķīstām domām. Lūdziet, lai saprastu, no kādas ietekmes jums būtu jāatbrīvojas šī gavēņa laikā. Šim desmit dienu gavēnim var izrādīties pārsteidzošs iespaids. Ko jūs esat ievērojušas, atraujoties no pasaulīgā skatījuma, kas ievaino jūsu garu? Vai jūs vēlētos ieviest kādas izmaiņas attiecībā uz to, kam *turpmāk* ziedot savu laiku un enerģiju? Vai jūsu prioritātes ir mainījušas — kaut vai nedaudz? Es mudinu jūs pierakstīt visus gūtos iespaidus un sekot tiem.

Otrkārt, es aicinu, lai jūs sāktu lasīt Mormona Grāmatu un izlasītu to līdz gada beigām. Lai cik neiespējami tas

varētu šķīst, ņemot vērā visu to, ar ko jūs jau cenšaties tikt galā savā dzīvē, ja jūs no visas sirds pieņemsiet šo aicinājumu, Tas Kungs palīdzēs jums rast veidu, kā to izpildīt. Un es apsolu — ja jūs lūgsiet un studēsiet, debesis atvērsies. Tas Kungs svētīs jūs ar pieaugošu iedvesmu un atklāsmi.

Es vēlos mudināt, lai lasot jūs atzīmētu katru pantu, kur tiek runāts vai norādīts uz Glābēju. Pēc tam apzināti runājiet par Kristu, priecājieties par Kristu un sludiniet par Kristu saviem ģimenes locekļiem un draugiem.² Caur šo procesu gan jūs, gan viņi varēs tuvināties Glābējam. Un sāks notikt izmaiņas, pat brīnumi.

Šorīt mēs nācām klajā ar paziņojumu par jauno svētdienas sanāksmju grafiku un Baznīcas atbalstīto, uz ģimeni vērsto mācību programmu. Jums, manas dārgās māsas, ir izšķiroša loma šo jauno, līdzsvaroto un saskaņoto evaņģēlija mācīšanas centienu sekmēšanā. Lūdzu, māciet saviem mīļajiem to, ko esat mācījušās no Svētajiem Rakstiem. Māciet tiem, kā vērsties pie Glābēja pēc Viņa dziedinošā un attīrošā spēka, kad tie ir grēkojuši. Un māciet tiem, kā katru savas dzīves dienu piekļūt Viņa stiprinošajam spēkam.

Treškārt, ieviesiet regulāru tempļa apmeklēšanas paradumu. Tas var prasīt no jums nedaudz lielāku ziedošanos. Regulārāk apmeklējot tempļi, jūs ļausiet Tam Kungam mācīt jums to, kā likt lietā Viņa priesterības spēku, ar ko jūs esat tikušas apveltītas Viņa tempļi. Attiecībā uz māsām, kuras nedzīvo tempļa tuvumā, es aicinu, lai jūs lūgtu un studētu par tempļiem, lasot Svētos Rakstus un mūsdienu praviešu vārdus. Ticieties pēc vēl lielākām *zināšanām*, skaidrākas *izpratnes* un dziļākām *jūtām* pret tempļiem nekā jebkad iepriekš.

Mūsu pasaules mēroga jauniešu svētbrīdī, iepriekšējā jūnijā, es runāju par kādu jauniešu, kura dzīve mainījās, kad viņa vecāki iemainīja viņa viedtālruni pret podziņu telefonu. Šī jaunieša māte ir bezbailīga un ticīga sieviete. Viņa redzēja, ka viņas dēls sāk pieņemt tādas izvēles, kas varētu atturēt viņu no kalpošanas misijā. Viņa devās ar savām lūgšanām uz tempļi, lai saprastu, kā vislabāk palīdzēt savam dēlam. Pēc tam viņa sekoja ikvienam gūtajam iespaidam.

Viņa teica: „Es jutu, kā Gars vada mani, lai es noteiktā laikā pārbaudītu sava dēla telefonu, pievēršot uzmanību konkrētām lietām. Lai gan es neprotu rīkoties ar šiem viedtālruniem, Gars mani vadīja caur visiem sociālajiem

tīkliem, kurus es pati nemaz neizmantoju! Es zinu, ka Gars palīdz vecākiem, kuri tiecas pēc norādījumiem, lai pasargātu savus bērnus. [Sākumā] mans dēls bija saniknots. . . . Bet jau pēc trim dienām viņš man pateicās! Viņš varēja sajust atšķirību.”

Viņas dēla uzvedība un attieksme kardināli mainījās. Viņš daudz vairāk palīdzēja mājiniekiem, vairāk smaidīja un vērigāk pievērsās Baznīcā notiekošajam. Viņam ļoti patika kādu laiku kalpot tempļa kristītavā un gatavoties savai misijai.

Mans ceturtais aicinājums tām no jums, kuras ir pietiekami pieaugušas, ir pilnvērtīga iesaistīšanās Palīdzības biedrības darbā. Es mudinu jūs studēt pašreizējo paziņojumu par Palīdzības biedrības mērķi. Tas ir iedvesmojošs. Tas var sniegt jums norādījumus, vedinot izstrādāt līdzīgu paziņojumu attiecībā uz savu personīgo dzīves mērķi. Vēl es ļoti lūdzu, lai jūs ar prieku studētu patiesos principus, kas ir ietverti Palīdzības biedrības deklarācijā, kura tika publicēta teju pirms 20 gadiem.³ Šīs deklarācijas ierāmētais eksemplārs atrodas pie Augstākā prezidija biroja sienas. Es izjūtu savīļņojumu *ikreiz*, kad to lasu. Tajā ir aprakstīts, kas jūs esat un kādām, saskaņā ar Tā Kunga gribu, jums ir nepieciešams būt *tieši šobrīd*, darot *savu* daļu, lai palīdzētu sapulcināt izklidināto Israēlu.

Manas dārgās māsas, *jūs* mums esat vajadzīgas! Mums „ir nepieciešams *jūsu* spēks, *jūsu* pievēršanās, *jūsu* pārliecība, *jūsu* vadišanas prasmes, *jūsu* gudrība un *jūsu* balss”.⁴ Mēs vienkārši nespējam sapulcināt Israēlu bez *jūsu* līdzdalības.

Es mīlu jūs un pateicos jums, šo pašu brīdi svētot jūs ar spēju — neļauties pasaulīgajai ietekmei, palīdzot šajā būtiskajā un neatliekamajā darbā. Kopā mēs varam paveikt visu, kas mūsu Debesu Tēvam no mums ir vajadzīgs, lai sagatavotu šo pasauli Viņa mīļotā Dēla Otrajai atnākšanai.

Jēzus ir Kristus. Šī ir Viņa Baznīca. Par to es liecinu Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Russell M. Nelson, “Hope of Israel” (worldwide youth devotional, June 3, 2018), HopeofIsrael.lds.org.
2. Skat. 2. Nefija 25:26.
3. Palīdzības biedrības deklarāciju skat. Mary Ellen Smoot, “Rejoice, Daughters of Zion,” *Liahona*, Jan. 2000, 111–14.
4. Rasels M. Nelsons, „Lūgums manām māsām” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2015. g. nov., 96. lpp.; uzsvērums pievienots.

BAZNĪCAS PAREIZAIS NOSAUKUMS

Prezidents Rasels M. Nelsons

Jēzus Kristus norādīja, lai mēs saucam Baznīcu Viņa Vārdā, jo tā ir Viņa Baznīca, kas ir piepildīta ar Viņa spēku.

Mani miļotie brāļi un māsas, šajā skaistajā sabata dienā mēs kopīgi liksmojam par daudzām svētībām, ko esam saņēmuši no Tā Kunga. Mēs esam ļoti pateicīgi, ka jums ir liecība par Jēzus Kristus atjaunoto evaņģēliju, kā arī par to, ko jūs esat ziedojuši, lai varētu palikt vai atgriezties uz Viņa derību ceļa, un par jūsu nodošanās

pilno kalpošanu Viņa Baznīcā.

Šodien es jūtos spiests runāt ar jums par kādu ļoti būtisku tēmu. Pirms dažām nedēļām es nācu klajā ar paziņojumu par nepieciešamajiem labojumiem attiecībā uz Baznīcas nosaukumu.¹ Es to darīju tādēļ, ka Tas Kungs dāvāja man iedvesmu attiecībā uz to, cik būtisks ir tas nosaukums, ko Viņš ir devis Savai Baznīcai, pasludinot, ka tā ir Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca.²

Kā jau to varēja sagaidīt, cilvēku attieksme pret šo paziņojumu un atjaunināto stila ceļvedi³ ir bijusi neviennozīmīga. Daudzi Baznīcas locekļi nekavējoties izlaboja Baznīcas nosaukumu savos blogos un sociālajos tīklos. Citi prāto, kādēļ, ņemot vērā visu pasaulē notiekošo, bija nepieciešams uzsvērt kaut ko tik „maznozīmīgu”. Un daži teic, ka to nemaz nav iespējams izmainīt, tad kādēļ vispār censties. Es vēlos paskaidrot, kādēļ mums tik ļoti rūp šis jautājums. Bet sākumā ļaujiet man minēt, kāds *nav* šo centieni mērķis:

- Tā *nav* nosaukuma maiņa.
- Tā *nav* organizācijas tēla maiņa.
- Tie *nav* virspusēji centieni.
- Tā *nav* iegriba.
- Un tas *nav* maznozīmīgi.

Glūži pretēji — tas *ir* labojums. Tā *ir* Tā Kunga pavēle. Džozefs Smits neizvēlējās Baznīcas nosaukumu, kaut tā tika atjaunota caur viņu; to neizvēlējās arī Mormons.

Tas bija Glābējs, kurš teica: „Jo tā tiks Mana baznīca saukta pēdējās dienās, patiesi Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca.”⁴

Pat vēl agrāk, mūsu ēras 34. gadā, mūsu Kungs pēc Augšāmcelšanās deva Savas Baznīcas locekļiem līdzīgus norādījumus, apmeklējot tos Amerikas kontinentā. Tolaik Viņš teica:

„Jums jāsauc baznīca Manā Vārdā; . . .

Un kā tā var būt Mana baznīca, ja vien tā netiek saukta Manā Vārdā? Jo, ja baznīca tiek saukta Mozus vārdā, tad tā ir Mozus baznīca; jeb, ja tā tiek saukta kāda cilvēka vārdā, tad tā ir tā cilvēka baznīca; bet, ja tā tiek saukta Manā Vārdā, tad tā ir Mana baznīca.”⁵

Tādēļ Baznīcas nosaukums nav apspriežams. Ja Glābējs skaidri norāda, kādam vajadzētu būt Viņa Baznīcas nosaukumam, pat uzsākot Savu paziņojumu ar vārdiem „tā tiks Mana baznīca saukta”, Viņš to domā nopietni. Un, ja mēs pieļaujam, ka Baznīcai tiek piedēvēti segvārdi, pieņemot un pat veicinot to izmantošanu, Viņš jūtas aizvainots.

Kāda gan nozīme ir nosaukumam vai šajā gadījumā segvārdam? Runājot par tādiem Baznīcas segvārdiem kā, piemēram, „PDS Baznīca”, „mormoņu Baznīca” vai „pēdējo dienu svēto Baznīca”, pats būtiskākais ir tas, ka tajos *trūkst* Glābēja Vārda. Tā Kunga Vārda atmešana, neminot to Tā Kunga Baznīcas nosaukumā, ir Sātana lielākā uzvara. Ja mēs *atmetam* Glābēja Vārdu, mēs neuzkrītoši *pastumjam malā* visu, ko Jēzus Kristus ir paveicis mūsu labā, — pat Viņa īstenoto Izpirkšanu.

Padomājiet par to Viņa skatījumā: pirmslaicīgajā dzīvē Viņš bija Jehova, Vecās Derības Dievs. Sava Tēva vadībā Viņš kļuva par šīs Zemes un citu pasaulu Radītāju.⁶ Viņš izvēlējās pakļauties Sava Tēva gribai un paveikt visu Dieva bērnu labā kaut ko tādu, ko nespēja neviens cits! Nolaizīties no augstumiem, lai nāktu šajā pasaulē

kā Tēva vienpiedzimušais Dēls miesā, Viņš tika nežēlīgi nozākāts, izsmiets, apspļaudīts un šautīts. Ģetzemanes dārzā mūsu Glābējs uzņēmās pilnīgi *visas* sāpes, *visus* grēkus un *visas* mokošās ciešanas, ko vien jūs, es un mēs visi, kas kādreiz ir dzīvojuši vai vēl dzīvos, *jelkad* ir pieredzējuši. Nesot šo mokošo slogu, Viņš asiņoja katrā porā.⁷ Minētās ciešanas pastiprinājās, kad Viņš tika cietsirdīgi piesists Golgātas krustā.

Caur šo mokošo pieredzi un Augšāmcelšanos īstenojot Savu bezgalīgo Izpirkšanu, Viņš dāvāja nemirstību visiem un, balstoties uz grēku nožēlas priekšnosacījumiem, atbrīvoja ikvienu no grēka sekām.

Pēc Glābēja Augšāmcelšanās un Viņa apustuļu nāves pasaule ieprima gadsimtiem ilgā tumsībā. Tad, 1820. gadā, Dievs Tēvs un Viņa Dēls, Jēzus Kristus, parādījās praviem Džozefam Smitam, uzsākot Tā Kunga Baznīcas Atjaunošanu.

Pēc visa, ko Viņš ir pārcietis, un pēc visa, ko Viņš ir paveicis cilvēces labā, es ar dziļu nožēlu atzīstu, ka mēs esam neapzināti pieņēmuši, ka Tā Kunga atjaunotā Baznīca tiek saukta citos vārdos un nevienā no šiem nosaukumiem nav ietverts Jēzus Kristus svētais Vārds!

Katru svētdienu, cienīgi pieņemot Svēto Vakarēdienu, mēs atjaunojam svēto solījumu, ko esam devuši mūsu Debesu Tēvam, solot, ka esam ar mieru uzņemties Viņa Dēla, Jēzus Kristus, Vārdu.⁸ Mēs apsolām sekot Viņam, nožēlot grēkus, ievērot Viņa baušļus un *vienmēr* Viņu atcerēties.

Izlaižot Viņa Vārdu Viņa Baznīcas nosaukumā, mēs netīši novēršamies no *Viņa* kā augstākās prioritātes savā dzīvē.

Glābēja Vārda pieņemšana nozīmē arī to, ka mēs ar savu rīcību un vārdiem paziņojam un apliecinām citiem, ka Jēzus ir Kristus. Vai mēs esam tik ļoti baiļojušies *aizvainot* kādu, kas dēvē mūs par „mormoņiem”, ka neesam *aizstāvējuši* pašu Glābēju, iestājoties par Viņu attiecībā uz nosaukumu, kādā tiek dēvēta Viņa Baznīca?

Ja mēs kā ļaudis un indivīdi vēlamies piekļūt Jēzus Kristus īstenotās Izpirkšanas spēkam, lai tas mūs attīrītu un dziedinātu, stiprinātu, padarītu varenākus un beigu beigās paaugstinātu, mums ir skaidri jāatzīst, ka šī spēka avots ir Viņš. Mēs varam sākt, dēvējot Viņa Baznīcu Viņa norādītajā vārdā.

Attiecībā uz lielāko daļu pasaules, Tā Kunga Baznīca pašlaik slēpjas zem segvārda „mormoņu baznīca”. Taču, būdami Tā Kunga Baznīcas locekļi, mēs zinām, kas to vada, — tas ir pats Jēzus Kristus. Diemžēl, daudzi, dzirdot terminu *mormoņi*, var nodomāt, ka mēs pielūdzam

Mormonu. Tā nav! Mēs cienām un godājām šo vareno senās Amerikas pravieti.⁹ Taču mēs *neesam* Mormona mācekļi. Mēs esam Tā Kunga mācekļi.

Atjaunotās Baznīcas agrinājās dienās tādi termini kā *mormoņu baznīca* un *mormoņi*¹⁰ bieži vien tika izmantoti kā noniecinoši apzīmējumi — kā apvainojoši termini, zākājoši termini —, kuru mērķis bija noliegt Dieva rokas lomu Jēzus Kristus Baznīcas atjaunošanā šajās pēdējās dienās.¹¹

Brāļi un māsas, runājot par Baznīcas pareizā nosaukuma atjaunošanu, varētu minēt daudz pasaulīgu pretargumentu. Tā kā mēs dzīvojam digitālā pasaulē, ņemot vērā vajadzību pēc meklētājprogrammu optimizācijas, kas palīdz mums teju nekavējoties atrast nepieciešamo informāciju, ieskaitot informāciju par Tā Kunga Baznīcu, kritiķi teic, ka šobrīd nebūtu gudri ieviest šādus labojumus. Citi domā, ka tā kā mēs šobrīd esam tik atpazīstami kā „mormoņi” un kā „mormoņu baznīca”, mums vajadzētu likt to lietā.

Ja runa būtu par cilvēku izveidotas organizācijas pārdēvēšanu, šādi argumenti gūtu pārsvaru. Taču šajā izšķiroši svarīgajā lietā mēs uzlūkojam To, kura Baznīca šī ir, atzīstot, ka Tā Kunga ceļi nav un nekad nebūs cilvēku ceļi. Ja mēs būsim pacietīgi un ja mēs sekmīgi darīsim savu daļu, Tas Kungs mūs vadīs šī būtiskā uzdevuma izpildē. Galu galā mēs zinām, ka Tas Kungs palīdz tiem, kuri cenšas darīt Viņa gribu, kā Viņš palīdzēja Nefijam īstenot kuģa būvniecības uzdevumu, lai viņš varētu šķērsot jūru.¹²

Mēs vēlamies būt pieklājīgi un pacietīgi savos centienos attiecībā uz minēto kļūdu labošanu. Atbildīgie plašsaziņas līdzekļu pārstāvji saprotoši uzklaušis mūsu prasības.

Par to kādā no līdzšinējām vispārējām konferencēm runāja elders Bendžamins De Hoijsoss. Viņš sacīja:

„Pirms vairākiem gadiem, kad es kalpoju Baznīcas sabiedrisko attiecību birojā Meksikā, [mēs ar manu biedru] tikām uzaicināti uz kādu radio sarunu šovu. . . . [Viens no programmas vadītājiem mums] pajautāja: „Kāpēc Baznīcai ir tik garš nosaukums?” . . .

Izdzirdot šo lielisko jautājumu, mēs ar manu biedru pasmaidījām un sākām skaidrot, ka Baznīcas nosaukumu neizraudzījās cilvēki. To deva Glābējs. . . . Programmas vadītājs tūlīt cienpilni atbildēja: „Tad mēs ar lielu prieku to atkārtosim.””¹³

Šis ziņojums kalpo par paraugu. Laika gaitā ieviestu kļūdu labošana prasīs, lai mēs katrs individuāli un soli pa solim īstenotu pašus labākos pūliņus.¹⁴ Pārējā pasaule var sekot vai nesekot mūsu paraugam attiecībā uz pareizā nosaukuma izmantošanu. Taču mums būtu liekulīgi

izrādīt neapmierinātību ar to, ka lielākā daļa pasaules attiecina uz Baznīcu un tās locekļiem nepareizus nosaukumus, ja mēs darām to paši.

Jums noderēs mūsu atjauninātais stila ceļvedis. Tur ir rakstīts: „Pirmo reizi, atsaucoties uz Baznīcu, būtu vēlams izmantot Baznīcas pilno nosaukumu: „Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca”. Gadījumos, kad ir nepieciešama īsāka norāde, būtu ieteicams izmantot terminu „Baznīca” vai „Jēzus Kristus Baznīca”. Arī termins „atjaunotā Jēzus Kristus Baznīca” ir ieteicams un uzskatāms par pareizu.”¹⁵

Ja kāds jums vaicā: „Vai tu esi mormonis?”, jūs varētu atbildēt: „Ja tu jautā, vai es esmu Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas loceklis, tad — jā, es esmu!”

Ja kāds vaicā: „Vai tu esi pēdējo dienu svētais?”¹⁶, jūs varētu atbildēt: „Jā, es esmu. Es ticu Jēzum Kristum, un es esmu Viņa atjaunotās Baznīcas loceklis.”

Mani dārgie brāļi un māsas, es jums apsolu — ja mēs darīsim to labāko, lai atsāktu lietot Tā Kunga Baznīcas pareizo nosaukumu, Viņš, kura Baznīca šī ir, izlies pār pēdējo dienu svēto galvām Savu spēku un tādas svētības,¹⁷ kādas mēs vēl neesam pieredzējuši. Mums tiks dotas vajadzīgās zināšanas un Dieva spēks, lai palīdzētu nogādāt Jēzus Kristus atjaunotā evaņģēlija svētības pie katras tautas, cilts, valodas un tautības, sagatavojot šo pasauli Tā Kunga Otrajai atnākšanai.

Tad kāda gan nozīme ir nosaukumam? Ja tas skar Tā Kunga Baznīcas nosaukumu, tad atbilde ir: „Pati svarīgākā!” Jēzus Kristus norādīja, lai mēs saucam Baznīcu Viņa Vārdā, jo tā ir Viņa Baznīca, kas ir piepildīta ar Viņa spēku.

Es zinu, ka Dievs dzīvo. Jēzus ir Kristus. Viņš šobrīd vada Savu Baznīcu. Šo es liecinu Jēzus Kristus svētajā Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. „Tas Kungs ir devis man iedvesmu attiecībā uz to, cik būtisks ir Viņa atklātais nosaukums Savai Baznīcai, kas ir Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca. Mums ir dots uzdevums — saskaņot savu dzīvi ar Viņa gribu. Pēdējās nedēļās vairāki Baznīcas vadītāji un departamenti ir veikuši nepieciešamās darbības, lai to izdarītu. Turpmākajos mēnešos tiks sniegta papildus informācija par šo svarīgo jautājumu.” (Rasels

M. Nelsons, oficiāls paziņojums par Baznīcas nosaukumu [2018. gada 16. augusts], mormonnewsroom.org.)

2. Iepriekšējie Baznīcas prezidenti ir nākuši klajā ar līdzīgām prasībām. Piemēram, prezidents Džordžs Alberts Smits teica: „Nepieviliet Tā Kunga uzticību, dēvējot šo Baznīcu par mormoņu baznīcu. Viņš to nenosauca par mormoņu baznīcu.” (Citāts no Conference Report, Apr. 1948, 160.)
3. Skat. „Stila ceļvedis — Baznīcas nosaukums”, mormonnewsroom.org.
4. Mācības un Derību 115:4.
5. 3. Nefija 27:7–8.
6. Skat. Mozus 1:33.
7. Skat. Mācības un Derību 19:18.
8. Skat. Moronija 4:3; Mācības un Derību 20:37, 77.
9. Mormons bija viens no četriem galvenajiem Mormona Grāmatas autoriem, kuru starpā bija Nefijs, Jēkabs un Moronijs. Viņi visi bija Tā Kunga aculiecinieki, tāpat kā tās iedvesmotais tulkotājs — pravietis Džozefs Smits.
10. Starp izmantotajiem terminiem bija pat tāds izsmejošs apzīmējums kā *mormoņu pamulķīši* (skat. *History of the Church*, 2:62–63, 126).
11. Izskatās, ka līdzīgi apzīmējumi radās arī Jaunās Derības laikos. Kad Pāvils tika tiesāts Fēliksa priekšā, par viņu tika teikts, ka viņš ir „nacaraiešu sektas vadonis” (Ap. d. 24:5). Runājot par frāzi „nacaraiešu”, kāds komentētājs raksta: „Šādā vārdā kristiešus parasti dēvēja ar nievājošu mērķi. Viņi tika tā nodēvēti tādēļ, ka Jēzus bija no Nacaretas.” (Albert Barnes, *Notes, Explanatory and Practical, on the Acts of the Apostles* [1937], 313.)
Līdzīgi raksta arī kāds cits komentētājs, sakot: „Tā kā mūsu Kungs tika nievājoši saukts par „Nacarieti” (Mateja 26:71), jūdi nodēvēja Viņa mācekļus par „nacaraiešiem”. Tie neatzina, ka viņi būtu kristieši jeb Mesijas mācekļi.” (*The Pulpit Commentary: The Acts of the Apostles*, ed. H. D. M. Spence and Joseph S. Exell [1884], 2:231.)
Runājot par līdzīgu tēmu, elders Nils A. Maksvels dalījās savos secinājumos, sakot: „Pētot Svēto Rakstu vēsturi, mēs redzam atkārtotus centienus noniecināt praviešus, lai no tiem atbrīvotos, piedēvējot tiem nievājošus apzīmējumus. Tomēr vairumā gadījumu viņi tiek vienkārši ignorēti gan no savu laikabiedru puses, gan laicīgās vēstures pierakstos. Beigu beigās agrīnie kristieši tika dēvēti tikai un vienīgi par „nacaraiešu sektu”. (Ap. d. 24:5.) (“Out of Obscurity,” *Ensign*, Nov. 1984, 10.)
12. Skat. 1. Nefija 18:1–2.
13. Bendžamins De Hoijs, „Aicināti par svētajiem” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2011. g. maijs, 106. lpp.
14. Kaut arī mēs nevaram kontrolēt to, kā mūs dēvē citi, mums ir pilnīga kontrole pār to, kā mēs paši sevi saucam. Kā gan mēs varam gaidīt, lai citi godātu Baznīcas pareizo nosaukumu, ja to nedarām mēs, būdami tās locekļi?
15. „Stila ceļvedis — Baznīcas nosaukums”, mormonnewsroom.org.
16. Bibēlē bieži tiek izmantots termins *svētie*. Piemēram, Pāvils savā vēstulē efeziešiem vismaz reizi katrā nodaļā izmantoja vārdu *svētais*. Svētais ir cilvēks, kurš tic Jēzum Kristum un cenšas Viņam sekot.
17. Skat. Mācības un Derību 121:33.